

יום ג' • "לה" - קליפה, לה - קדושה

על הפסוק בפרשתנו (לב, מב) "ונובח הלך וילכוד . . ויקרא לה נובח בשמו" פירש רש"י "לה אינו מפיק ה"א כו' לפיכך היא רפה כו' ותמהני מה ידרוש בשתי תיבות הדומות לה, ויאמר לה בועז, לבנות לה בית". ויש לבאר ענין זה על דרך הרמז:

בשלוש הפעמים בהן תיבת "לה" אינה מפיק ה"א, מדובר על דברים השייכים לקליפה וסטרא אחרא.

העיר שלכד נובח היתה מערי האמורי. "ויאמר לה בועז" מוסב על רות המואביה. ו"לבנות לה בית" הוא ל"חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל" (סנהדרין כד, א).

וזוהו שתיבת "לה" במקומות אלו "רפה", כי למציאות הקליפה וסטרא אחרא אין תוקף וחוזק, ו"רפה" וחלשה היא. ורק בדברים השייכים לקדושה יש תוקף וקיום נצחי.

ועל זה תמה: מילא לגבי נובח, הרי נשארה העיר בצד הקליפה והוא רק כבשה והכניעה, וממילא תיבת "לה" רפה, להראות החלישות שבקליפה.

אך רות המואביה הרי נתגיירה ונכללה בעם ישראל. וגם ה"חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל" נתהפכו לקדושה, וכביאור אדמו"ר הזקן (תורה אור יז, ב) על מאמר רז"ל "במחשכים הושיבני כו' זה תלמודה של בבל" (סנהדרין שס) שהתורה ירדה למקום החושך ו"אפילו בשקר". ונמצא, שה"חנופה" שבבבל נתהפכה לקדושה בתלמודה של בבל.

ולכן "תמהני מה ידרוש בשתי תיבות הדומות לה", וממה נפשך, הקליפה שברות ובבל נתבטלה לגמרי, ואינה מציאות "רפה" כי אם "לא" לגמרי. ובחינת הקדושה שבהם - מציאות חזקה היא, ואם כן, בתיבת "לה" שבהם היה צריך להיות ה"א דגושה, להראות על התוקף והחוזק שבקדושה.

(צ"פ לקומי שיחות ח"י"ח עמ' 376 ואילך)

לעילוי נשמת מרת חיה פייגל בת הרב יהודא ע"ה נלב"ע ביום ט"ו תמוז
תשע"ה טייכטל תנצב"ה

יום ד' • האם חלוקת הארץ לעתיד לבא כבר נעשתה?

על הפסוק "ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחון גו' עוג גו'" (פרשתנו לב, לג), איתא בירושלמי (בכורים פ"א